

Водночас, земельні ділянки по вул. Миру, 17 та по вул. Перекопській, 178-е, є вільними від забудови та сформовані Відповідачем як нові об'єкти для договірних відносин із наступною їх забудовою орендарями.

Відносно пункту 2.1 оскаржуваного рішення Позивач додатково зауважує, що вказівка Відповідачем на передачу земельної ділянки по вул. Перекопській, 178-е із земель, котрі перебувають в оренді у ТОВ «Херсонський причал №10» є немотивованою, адже рішення Господарського суду Херсонської області від 21.03.2014 у справі №923/129/14 визнано недійсними пункти 1, 1.8 та 3.11 рішення Херсонської міської ради від 08.10.2010 р. № 1652 "Про затвердження проектів та технічної документації із землеустрою, вилучення, передачу в оренду земельних ділянок..." стосовно передачі в оренду товариству з обмеженою відповідальністю "Херсонський причал № 10" земельної ділянки по вул. Причальній (Перекопській), 178-е під човновим причалом.

Разом з цим, відповідно до ч. 2 ст. 124 Земельного кодексу України, передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється за результатами проведення земельних торгів, крім випадків, встановлених частинами другою, третьою статті 134 цього Кодексу.

Відповідно до абзацу 3 пункту 1 розділу X Перехідних положень Земельного кодексу України у разі прийняття відповідними органами рішення про погодження місця розташування об'єкта або про надання дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки до 1 січня 2008 року передача в оренду таких земельних ділянок із земель державної та комунальної власності здійснюється без проведення земельних торгів (аукціонів).

В частинах 2 та 3 ст. 134 ЗК закріплений вичерпний перелік підстав для надання земельних ділянок комунальної власності без конкурентних засад (земельних торгів). Надання земельних ділянок суб'єктам господарювання для нового будівництва об'єктів підприємства чи іншого способу організації господарської діяльності, в них не передбачений, а отже відсутні виняткові обставини, визначені ч.2 ст.134 ЗК України.

Відтак, надання зазначених земельних ділянок в оренду суб'єктам господарювання під будівництво нових об'єктів або розширення території існуючих повинно здійснюватись на конкурентних засадах шляхом проведення земельних торгів.

Проте, земельні торги (аукціони) щодо надання в оренду зазначених у рішенні земельних ділянок, не проводились.

Водночас, частиною 1 ст. 21 ЦК України визначено, що суд визнає незаконним та скасовує правовий акт індивідуальної дії, виданий органом державної влади, органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування, якщо він суперечить актам цивільного законодавства і порушує цивільні права або інтереси. Згідно з ч. 1 ст. 215 ЦК України, підставою недійсності правочину є владержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою - третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу, а саме - зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам; особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності; волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі.

Відповідно до ч.1.5 ст.216 ЦК України недійсний правочин не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю. У разі недійсності правочину, кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні в натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину. Вимога про застосування наслідків недійсності нікчемного правочину може бути пред'явлена будь-якою заінтересованою особою.

Окремо, стаття 6 Закону України «Про оренду землі» визначає, що орендарі збувають права оренди земельної ділянки на підставах і в порядку, передбачених